

វិចារណកថា NEW YORK TIMES

ការកាប់ប្រេងនៅល្វងសមុទ្រ ដំណាក់កាលទី២

បោះពុម្ពផ្សាយ៖ ថ្ងៃទី១៣ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១១

នៅពេលដែល លោកKenneth Feinberg ដែលជាអ្នកគ្រប់គ្រងមូលនិធិសម្រាប់ជនរងគ្រោះ៩/១១ ជិតមួយទសវត្សកន្លងទៅ បានសួរខ្លួនគាត់ពីមូលហេតុដែលគាត់បានធ្វើការស្ម័គ្រចិត្តដើម្បីចាត់ចែងលើសំណង

\$២០កោដិដុល្លារសម្រាប់ជនរងគ្រោះនៃការកាប់ប្រេងនៅល្វងសមុទ្រមុកស៊ីក។ គាត់មិនសូវបានឮអ្វីច្រើនក្រៅពីការរិះគន់— ខ្លះមានហេតុផលនិងមានប្រយោជន៍ចំណែកខ្លះទៀតមិនយុត្តិធម៌ហើយគ្មានប្រយោជន៍—តាំងពីពេលចាប់ផ្តើម។

អ្នករស់នៅតំបន់តាមឆ្នេរសមុទ្របានត្អូញត្អែរពីភាពយឺតយ៉ាវនិងការប្រព្រឹត្តដោយមិនយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះពួកគេ។ តំណាងរាស្ត្រ Jo Bonner មកពីគណៈបក្សសាធារណៈរដ្ឋនៅAlabama នាពេលថ្មីៗនេះបានហៅកម្មវិធីថា«បិសាច»និងហៅលោកFeinberg ថាជា «មនុស្សកំណាញ់»។ មានម្តងនោះ កាសែតMobile បានសុំឱ្យសេចក្តីមានបណ្តេញគាត់ចេញពីការងារ។ ហើយឥឡូវនេះក្រុមហ៊ុនBP ជាម្ចាស់ប្រាក់ដែលលោកFeinberg កំពុងតែធ្វើការបែងចែកបានអះអាងថាលោកFeinberg ជាមនុស្សចិត្តល្អជ្រុល។

ដូចអ្វីដែលគាត់គួរធ្វើ លោកFeinberg បានជំរុញការងារទៅមុខដោយធ្វើការកែតម្រូវនៅការងារពាក់កណ្តាល នៅក្នុងគោលការណ៍នៃកម្មវិធីដែលគាត់គួរតែធ្វើផងដែរ។ មកដល់ត្រឹមថ្ងៃទី១០ខែមិថុនាគាត់បានផ្តល់ប្រាក់៣.៦កោដិដុល្លារទៅឱ្យ អ្នកប្តឹងទាមទារសំណងចំនួន១៧០,០០០នាក់នៅទូទាំងរដ្ឋទាំងប្រាំដែលនៅជាប់ល្វងសមុទ្រក្នុងនោះភាគច្រើនជា«ការបង់ប្រាក់ ឱ្យភ្លាមៗ»ដែលស្មើនឹងការបាត់បង់ប្រាក់ចំណូលចំនួន៦ខែ។ ក្រសួងយុត្តិធម៌ដែលបានតាមដានលើកម្មវិធីយ៉ាងម៉ត់ចត់ បានចេញសេចក្តីថ្លែងការណ៍ថាចំនួនទាំងនេះជា«ចំនួនដ៏ច្រើនសន្លឹកសន្លាប់ទោះតាមការគិតគូររបៀបណាក៏ដោយ»។

រយៈពេលបង់ប្រាក់សម្រាប់ករណីបន្ទាន់បានចប់ទៅហើយ

ឥឡូវនេះជាការចាប់ផ្តើមការងារនៃការទូទាត់ការបង់ប្រាក់ចុងក្រោយដែលវាជាការងារលំបាកជាងមុន។ អ្នកប្តឹងទាមទារមានរយៈពេល៣ឆ្នាំក្នុងការដាក់ពាក្យប្តឹង។ គ្មាននរណាម្នាក់តម្រូវឱ្យទទួលបានការបង់ប្រាក់ចុងក្រោយទេ ប៉ុន្តែអ្នកដែលត្រូវបានតម្រូវ—ដូចនៅក្នុងកម្មវិធី៩/១១—បានបោះបង់សិទ្ធិរបស់ពួកគេក្នុងការប្តឹងក្រុមហ៊ុនBP។ ជាដើមស្រីស អ្នកប្តឹងទាមទារអាចទទួលបាននូវការសងប្រាក់«ក្នុងកំឡុងពេលអន្តរកាល»សម្រាប់ការខូចខាតដែលបានកើតមានឡើង ដោយមិនចាំបាច់បដិសេធសិទ្ធិរបស់ពួកគេក្នុងការប្តឹងឡើយ។

ការបង់ប្រាក់ក្នុងកំឡុងពេលអន្តរកាលគឺជាជម្រើសដ៏មានសារៈសំខាន់។ សភាវគតិរបស់លោក Feinberg នឹងលើកទឹកចិត្តរបស់ប្រជាជនឱ្យទទួលយកនូវដំណោះស្រាយចុងក្រោយ សរុបសេចក្តីទៅ គោលបំណងសំខាន់របស់កម្មវិធី គឺផ្តល់ផ្តល់នូវជម្រើសដ៏មានប្រសិទ្ធភាពសម្រាប់ពាក្យបណ្តឹងដែលប្រើរយៈពេលវែងហើយគំនិតនេះមានដំណើរការល្អបន្ទាប់ពី ៩/១១។

សូម្បីតែលោកFeinberg ក៏ទទួលស្គាល់ថាវាមានការលំបាកក្នុងការ ព្យាករណ៍ថាតើល្វងសមុទ្រនឹងត្រូវចំណាយពេលប៉ុន្មានក្នុងការត្រឡប់មករកភាពដើមវិញឬថាតើរយៈពេលយូរប៉ុណ្ណាទើបអាជីវកម្ម ដូចជាអ្នកចិញ្ចឹមបង្កាជាដើម នឹងត្រឡប់មកមានសុខភាពល្អវិញ។ ក្រសួងយុត្តិធម៌បានជំរុញឱ្យគាត់កុំលម្អៀងទៅលើទម្រង់តែមួយការសងប្រាក់និងប្រាក់ដថា ការប្តឹងជាស្តីទីត្រូវបានធ្វើឡើងដោយយុត្តិធម៌និងមានប្រសិទ្ធភាព។

យើងខ្ញុំសង្ឃឹមថាលោកFeinberg នឹងមិនលំអៀង។ គាត់បានធ្វើឱ្យមានការផ្លាស់ប្តូរជាវិជ្ជមានមួយចំនួន
ចំពោះការជំរុញរបស់ក្រសួង។ ឧទាហរណ៍៖ រហូតដល់ពេលថ្មីៗនេះ
គាត់បានកម្រិតសិទ្ធិចំពោះអាជីវកម្មដែលចំពោះពាល់ដោយជាក់ស្តែងដែលទទួលបានដោយការកំណត់ប្រេង ដូចជាការនេសាទ
និងការតាំងទីលំនៅ។ ការនេះមិនរាប់បញ្ចូលអ្នកប្តឹងទាមទារណាពេលអនាគត ឧទាហរណ៍
ទន្តពេទ្យដែលនិយាយថាពួកគេចំណូលពីទេសចរណ៍។ លោកFeinberg ក៏បានសន្យាដោយភាពស្និទ្ធស្នាលនិងមធ្យោបាយមាន
តម្លាភាពចំពោះអ្នកដាក់ពាក្យជាបុគ្គលនីមួយៗ។

យុត្តិធម៌គួរតែបន្តផ្តល់មតិយោបល់ហើយលោកFeinberg គួរតែត្រូវបន្តស្តាប់។ ក្នុងពេលជាមួយគ្នានោះដែរ
អ្នកនយោបាយដែលបញ្ចេញប្រតិកម្មច្រើនអាចបង្ហាញនូវការអត់ធ្មត់មួយចំនួន។ បុគ្គលនិងអាជីវកម្មជិត250,000
បានពាក្យបណ្តឹងសម្រាប់ការសងប្រាក់ចុងក្រោយឬការបង់ប្រាក់នៅក្នុងកំឡុងពេលអន្តរកាលនិងមានមនុស្សជាច្រើនទៀត។
ការធ្វើឱ្យមានតុល្យភាពរវាងការបង់ប្រាក់ប្តឹងទាមទារនៅក្នុងស្ថានភាពបន្ទាន់និងធានាបាននូវភាពត្រឹមត្រូវ
គឺជាកិច្ចការដ៏លំបាកដោយមិនមានការធ្វើសកម្មភាព។